

Nr. 423. Føllethingets Forhandlinger.
 6705 den 2den Dec. af Rous, om en Afgift, af en vigtige Hensyn, som derved kunne afgjøre afgjældende. Det foreslymmen mig, om det er, saadanne vigtige praktiske Hensyn, som maatte afholde fra at forlade den bestaaende Tilstand, der i det Hele er tilfredsstillende, og som kan bevares, med Hensigtgjørelse af Duffet om, at Statskassen kunde faae nogen Indtægt derved, nemlig igjennem en rimelig Afgift paa de Blade, der nu have Retten. Om man skal indføre denne Afgift, strax eller give en Frist, er et Spørgsmaal, der jo allerede har været Gjenstand for Overveelse. Jeg for mit Bedkommende kan ikke se rettere, end at man bør respektere den bestaaende Tilstand, indtil den for hvert enkelt Blad, er saa, at siges forfalden; men jeg kan ikke negte, at det undrer mig, at man ikke allerede har gennemført Reformen i 1864, da der var en god Leilighed dertil, og da det kunde være flet, uden at noget den eneste Menne kunde have Klage derved. En Sagen derimod, den at man absolut vil skaffe en Indtægt, saa maa De ikke bliv bange for Konsekventerne deraf, men siges sætte den hele Sag saaledes til Auktion, at Statskassen kan faae det mest Mulige, ud deraf. Det er ikke usandsynligt, at denne Ret, naar den evner lyeres for hele Landet, kan blive til Noget, som det er, jo uanset, at siges det bestemt, men om sig mig, siges 50,000 eller 60,000 Rbd, om Klaret (Modsigelse). Jeg antager det for sandsynligt, at det vil kunne blive for hele Landet, omtrent Noget som dette (Modsigelse). Som mine Herrer, jeg har ogsaa lidt Erfaring i den Slags Forhold, og det er ikke grebet, jeg ganske ud af Luffen, hvad jeg her siger. Jeg antager, at det vil kunne blive omtrent saa Meget, men vel at mærke kun naar den nyværende Forpligtelse til at optage en hel Mængde Avertissementer gratis bortfalder, og det har jo været Uvalgets Forudsætning. Hvis dette ikke er Tilfældet, hvis man vil bevare denne Forpligtelse, saa kan man jo ikke vente at faae saa stor en Indtægt; men borttages den, anser jeg det ikke for

106te Møde. i Ordentlig Samling, 1871, 72. Den 2den Dec. om en Afgift, af en vigtige Hensyn, som derved kunne afgjøre afgjældende. Det foreslymmen mig, om det er, saadanne vigtige praktiske Hensyn, som maatte afholde fra at forlade den bestaaende Tilstand, der i det Hele er tilfredsstillende, og som kan bevares, med Hensigtgjørelse af Duffet om, at Statskassen kunde faae nogen Indtægt derved, nemlig igjennem en rimelig Afgift paa de Blade, der nu have Retten. Om man skal indføre denne Afgift, strax eller give en Frist, er et Spørgsmaal, der jo allerede har været Gjenstand for Overveelse. Jeg for mit Bedkommende kan ikke se rettere, end at man bør respektere den bestaaende Tilstand, indtil den for hvert enkelt Blad, er saa, at siges forfalden; men jeg kan ikke negte, at det undrer mig, at man ikke allerede har gennemført Reformen i 1864, da der var en god Leilighed dertil, og da det kunde være flet, uden at noget den eneste Menne kunde have Klage derved. En Sagen derimod, den at man absolut vil skaffe en Indtægt, saa maa De ikke bliv bange for Konsekventerne deraf, men siges sætte den hele Sag saaledes til Auktion, at Statskassen kan faae det mest Mulige, ud deraf. Det er ikke usandsynligt, at denne Ret, naar den evner lyeres for hele Landet, kan blive til Noget, som det er, jo uanset, at siges det bestemt, men om sig mig, siges 50,000 eller 60,000 Rbd, om Klaret (Modsigelse). Jeg antager det for sandsynligt, at det vil kunne blive for hele Landet, omtrent Noget som dette (Modsigelse). Som mine Herrer, jeg har ogsaa lidt Erfaring i den Slags Forhold, og det er ikke grebet, jeg ganske ud af Luffen, hvad jeg her siger. Jeg antager, at det vil kunne blive omtrent saa Meget, men vel at mærke kun naar den nyværende Forpligtelse til at optage en hel Mængde Avertissementer gratis bortfalder, og det har jo været Uvalgets Forudsætning. Hvis dette ikke er Tilfældet, hvis man vil bevare denne Forpligtelse, saa kan man jo ikke vente at faae saa stor en Indtægt; men borttages den, anser jeg det ikke for